

zaś do wniosku Bentkowskiego uchwalila wniesć do izby o motywowane przejście do porządku dziennego. Prawo o małżeństwach cywilnych, które w izbie niższej zwycięzko przeszło, przypadnie zapewne w izbie wyższej, jako wnosić można z usposobienia komisji tej izby, która uchwalila odrzucenie rządowego projektu. — Z ściślejszych swych rzeczy donosiliśmy o chwalebnych zabiegach około szkółek wiejskich i rozwoju Towarzystwa agronomicznego w Krobskiem, o ciekawych pracach wydziału przyrodniczego Pozn. Towarzystwa Przyjaciół Nauk. Świetna zorza północna krwawego koloru, przed kilku dniami w Poznaniu także widziana, podała przesądowi ludowemu nie mało żywiołu do wróżb wojennych, które dziwnym trafem, rychło zapewne się sprawdzą. W Królestwie Polskiem dziennikarstwo pilną zaczyna zwracać uwagę na niedostatki krajowej pracy i przemysłu, a pełne zasług Towarzystwo rolnicze wyznaczyło 32,000 złp. rocznie na pożyczki dla rzemieślników, którzyby warsztaty zakładać chcieli. Z Litwy doszła nas wiadomość o szczególnym okólniku gubernatora wileńskiego zakazującym Towarzystwa wstrzeźliwości. Wszystko co nas z ziem ruskich dochodziło, zostawało w bliższym lub dalszym związku z najżywniejszą obecną kwestją tamtejszą, to jest z usamowolnieniem włościan. Kontrakty kijowskie były nadzwyczaj martwe z powodu stanu niepewności co do przyszłych dochodów majątności ziemskich. Wielka liczba właścicieli całkiem wyprzedać się pragnie, by uchylić się od udziału w trudnym przejściu, ale kupców nie znajduje. Zresztą komitety szlacheckie podolski i kijowski ukończyły już swoje czynności, i tylko jeszcze komitet wołyński zalega z ostatecznym wypadkiem swych obrad.

JKW. Książę Rejent raczył w imieniu N. Pana nadać ces. francuskiemu wice-admirałowi Montagnies de la Roque w Lorient order orła czerwonego drugiej klasy z gwiazdą.

Berlin, 25 kwietnia. Czytamy w ministeryalnej Preussische Zeitung: Podług doniesienia telegraficznego na posiedzeniu z 23 b. m. Zgromadzenie Związku Niemieckiego wniosek podany przez Prusy, dotyczący postawienia kontyngensów związkowych w gotowości do wojny, zamieniło w uchwałę. Wniosek przez posła pruskiego u Związku Niemieckiego postawiony tak brzmiał dosłownie:

Od początku przesilenia włoskiego Prusy widziane ważnym interesem utrzymania pokoju Europy, w połączeniu z gabinetami londyńskim i petersburskim usilnie zabiegały skierowały ku temu, aby porozumienie które powstało pomiędzy rządami sardyńskim i francuskim, a rakuskim, skierować do spokojnego załatwienia na drodze pośredniczenia przyjacielskiego.

Środkiem ku temu najwięcej odpowiednim zdawało się, sprawę tę wziąć za przedmiot wspólnej narady kongresu europejskiego. Niestety wszelkie usiłowania w tym kierunku podjęte dotychczas pozostały bez skutku.

Zadanie, aby Europie zachować błogi pokój, jest zbyt ważnym, aby Prusy miały zaprzestać usiłowań złożonych w tej mierze i wyrzec się nadziei, że celu tego dopną. Jednakże rząd królewski nie może zataić przed sprzymierzeńcami swymi niemieckimi tego przekonania, że wedle obecnego stanu powikłań pokój Europy zdaje się być mocno zagrożony. Położenie Związku wśród powszechnych zbrojeń bardzo rozległych już od dawna było przedmiotem dojrzałej rozważki rządu królewskiego, który jeżeli już dotychczas chętnie dokładał pomocy do niektórych środków ostrożności, odnoszących się do uzupełnienia sił obronnych, teraz więc mieni być na czasie, aby spowodować środki ogólne, mające na celu, że względu na zbrojenia w państwach sąsiednich, zaprowadzenie stanu obronnego i w Związku Niemieckim.

Jedynie w tym celu i wiedziona staraniem tym, aby w interesie godności i bezpieczeństwa Związku wcześniej ręki dołożyć, J.K.W. Książę Rejent już najwyżej raczył rozkazać postawienie w gotowości do wojny trzech pruskich korpusów, które mają tworzyć kontyngens związkowy. JKW. spodziewać się może iż ten krok u sprzymierzeńców niemieckich, których równe usiłowania rząd pruski uważał za zadowoleniem, znajdzie słuszne uznanie. Czyniąc ten krok Prusy zresztą, jak to wyraźnie oświadczyć mi polecono, dalekie są od dążności zaczepnej, ponieważ przy załatwieniu bieżącej kwestji europejskiej oraz dla dobra Związku położenie swoje jako mocarstwa pośredniczącego jak dotąd tak i nadal zachować zamierzają. Kiedy więc wedle zdania rządu królewskiego dla całego Związku nadeszła chwila, gdzie stosownie do charakteru obronnego przeznaczenia Związku należy rozporządzić zbrojenia, któreby mu pozwoliły dalszego rozwoju wypadków, jakie zdarzyć się mogą, wyczekiwać spokojnie, stosownie do zlecenia obronnego stawiam wniosek:

Wysokie Zgromadzenie Związku raczy uchwalić, aby wezwać rządy związkowe do postawienia w gotowości do marszu swych głównych kontyngensów, i zarazem do przytowania potrzebnych dla uzbrojenia fortec związkowych.

— Czytamy w ministeryalnej Preussische Zeitung że królewski rząd przeciw ruchowi Austrii naprzeciw Sardynii najwyższe uczynił przedstawienia. W tejsze gazecie czytamy że podług wiadomości telegraficznej z Bernu nadeszłej angielski poseł w Szwajcaryi, kapitan John Harris, z rozkazu rządu swego udaje się do Medyolanu, aby jenerałowi Giulay wreczyć protest swojego rządu przeciwko ultimatum rakuskiemu. Taż depeza donosi z Bernu, że 160,000 Francuzów zmierza ku Sabaudyi.

— Karlsruhe Zeitung ogłasza wezwanie ministerstwa wojny badenkiego, aby młodzież pomiędzy rokiem 19 a 27 posiadająca potrzebne kwalifikacje i mająca zamiar dosłużenia się stopni oficerskich, wstępowała do wojska badenkiego.

— W Dodatku nadzwyczajnym do Bank- und Handels-Zeitung czytamy: Arcyksiążę podczas bytności swjej w Berlinie bynajmniej z tem się nie tał, iż rząd cesarski postanowił wydać do Sardynii wezwanie, a gdyby to skutku nie miało, zaczepić. Dnia 21 z rana pruskiemu rządowi doniesiono, iż się to stało. Rząd nasz niezwłocznie teraz jeszcze ponowił w Wiedniu przedstawienia któreby mogły wprowadzić pokój utrzymać, ale których skutek pomyślny niebył prawdopodobny. Przewidując spełnienie ich, rząd oświadczył że Austrii musi pozostawić odowiedzialność za skutki fatalnej tej decyzji. Obecnie rząd nasz postanowił stale tak długo pozostać obcym sporowi między Austrią a Sardynią zachodzącemu, choćby ztąd nawet konflikt Austrii z Francją miał powstać, dopóki wojna nie dotknie terytorjum Związku Niemieckiego, albo Anglii lub Rosya się nie wmiejsza. Inicyatywa, którą Prusy wzięły w Związku, pokazuje, że mocarstwo to zarazem usiłuje i Związek Niemiecki porówno ze sobą powstrzymać od wzięcia w sporze udziału. — Depesza tel. z Frankfurtu donosi z Wiednia „z źródła pewnego“, że cesarz Franciszek Józef jeszcze w końcu tego miesiąca uda się do Medyolanu i zapewne obejmie jaką komendę. W Frankfurcie układają pożyczkę wrytemberską, która w tych dniach ma być zawartą.

× Berlin, 24 kwietnia. Sejm rozjechał się na święta, nie więc o nim pisać wam nie będę, ograniczając się na wzmiankę, że komisya izby panów odrzuciła projekt do prawa o małżeństwach cywilnych, który niedawno temu przez poselską przeszedł izbę. Jeżeli chwytam dziś przy pierwszym święcie za pióro, czynię to jedynie dla tego, żeby wam w krótkości zdać sprawę z tego co tu mówią i piszą o stanowisku Prus w obec wojennej kwestji. Wiecie z kąd inąd, że austriacki arcyksiążę Albrecht dość długo tu przebywał, że był tu i król hanowerski, znany jako stronnik energicznego i wojennego wystąpienia Niemiec; wiecie dalej, że jednocześnie prawie z tą bytnością i z wiadomościami paryskimi donoszącymi o przyjęciu angielskich propozycji przez cztery mocarstwa, a bezpośrednio przed nadejściem depeszy o austriackiej somacyi do Turynu wysłanej, pojawił się w ministeryalnej Pruskiej Gazecie artykuł wstępny, który zapowiada że Prusy wniosą do związku niemieckiego o postawienie armii związkowej na stopie wojennej i że same wydały już trzem swoim korpusom rozkaz postawienia się w gotowości do wojny; kontyngens bowiem jaki Prusy do armii związkowej, w ogóle z 10 korpusów złożonej, w danym razie dostarczyć obowiązane, wynosi trzy korpusy. Nie dziwnego że wielu nietylko pospolitych czytelników gazet ale nawet dyplomatów, upatrywało w związek kausalny pomiędzy bytnością arcyksięcia Albrechta, ostatnim krokiem Austrii, a owym groźnym wystąpieniem Prus; zdawało im się, że Austrija czując pruskie i niemieckie plecy za sobą, urosła w butę i odrzuciła w skutek tego angielskie propozycje by wojnę rozpocząć. Sam naturalnie niesłyszałem co w istocie arcyksiążę Albrecht tu mówił i robił, wszelako wedle oświadczeń ministeryalnej gazety i zapewnień osób dobrze świadomych rzeczy, zbieg ten okoliczności był czysto przypadkowy i postępek Austrii nie wyszedł z zachęty Prus. Wniosek do sejmku związkowego o postawienie armii związkowej na stopie wojennej miał być jeszcze przed przybyciem arcyksięcia Albrechta zadecydowany. Misyą tego arcyksięcia było wprowadzić skłonić Prusy do poparcia kroku, który Austrija w tych dniach naprzeciw Piemontowi zrobiła i który już od niejakiego czasu w umyśle cesarza Franciszka Józefa był postanowiony, ale gabinet berliński pomimo wszelkich namów nie chciał opuścić swego stanowiska pośredniczącego i wyczekującego, w skutek czego przyjął nawet ostatnie angielskie propozycje i w Wiedniu je popierał. Gazeta Pruska powiada nawet, że rząd pruski zdziwiony został ostatnim postępkem Austrii. Jak-

kolwiekby rzecz ma się w istocie, to niewątpliwie że gabinetowi tutejszemu bardzo na tem musi zależeć, iżby opinia europejska to jakie tu podaje a nie inne wyłomnienie stanowiska jego przyjęła, wszystkie bowiem dzienniki francuskie, belgijskie, niemieckie, usiłują w listach z Berlina pisanych w ten sposób całe zająć wyświecić, a ministeryalna Gazeta Pruska i osoby blisko rządu stojące najmocniej w tem dopomagają. Wedle Gazety Krzyżowej rozkaz gotowości do wojny dany trzem pruskim korpusom, ściągają się do 3, 7 i 8 korpusu i ten będzie tylko skutek, iż rzeczony korpusy ściągają swoje zerwy, nie powołując wszelako landwery pod broń nie ruszając się ze swoich garnizonów. Zresztą dzienniki tutejsze otrzymały zalecenie ze strony politycy, by starannie unikały podawania wiadomości o ruchach wojsk pruskich i z Prusami sprzymierzonych. (Podobne zalecenie otrzymały i dzienniki wiedeńskie. Przep. Redak. Dzienn.) Wedle tejsze Gazety Krzyżowej rząd rosyjski zaczyna podobnie myśleć o wojennych środkach ostrożności i korpus jenerała Lüdersa ma być postawiony na stopie wojennej, co bardzo jest naturalną, jeżeli prawda, że gabinet petersburski oświadczył, iż zajmie w obecnym czasie dzisiejszych zakłóceń europejskich podobne stanowisko, jak to które Austrija podczas wojny wschodniej zajmowała. Korpus więc obserwacyjny ma być zebrany u granicy austriackiej na pierwszą wiadomość o ruchu wojsk w Niemczech.

AUSTRYJA.

Wiedeń, 24 kwietnia. Urzędowa Gazeta Wiedeńska donosi, że gabinet wiedeński 19 b. m. przysłał list do hr. Cavoura, w którym żąda, aby Sardynia wojsko swoje postawiła na stopie pokoju i rozpuściła ochotników. List ten żąda odpowiedzi w przeciągu dni trzech, i w końcu kładzie przytem na użycie broni, gdyby żądanie austriackie nie zostało przyjęte.

— Dodatek do berlińskiej Volks-Zeitung powiada, że komendę austriacką we Włoszech otrzymał feldmarszałek Hess; zaś kontyngensem austriackim związkowym dowodzić ma arcyksiążę Albrecht. Karlsruhe Zeitung pisze z 22 kwietnia, że w Czechach ma stanąć armia austriacka jako rezerwa dla wyciągnięcia Renu.

Z Tryestu donoszą z 22 kwietnia: Eskadra angielska odplynęła z Malty z rozkazem udania się do Adryatyku; druga eskadra podobno otrzymała rozkaz stajęcia w pobliżu Genuy. Eskadra francuska stajęca w Atenach otrzymała rozkaz udania się do Marsylii. Paryska Patrie powiada, że administracya austriacka wydała rozkaz do Bolonii i Ankon, aby się przysposobiono na przyjęcie nowych wojsk.

FRANCYA.

Paryż, 21 kwietnia. Wspominaliśmy wczoraj, że kwestya pokoju i wojny czyli raczej kongresu zawieszono już tylko od zgodzenia się Austrii na propozycje angielską, która już pozyskała przychylenie się Francji, Prus i Rosyi, i której nawet Sardynia się poddała. Wszyscy byli wczoraj pewni, że Austrija w obecnym tej zgody powszechniej, odpowiedzialności za wojnę, ściągając na siebie nie zechce przez uporną odmowę baron Huebner, głośno tę nadzieję wypowiedział. Dziś stan rzeczy zmienił się zupełnie. Obiega głucha pogłoska, że Austrija odmówiła przychylenia do propozycji angielskiej. Ci co wątpią o prawdziwości tej pogłoski, opierają się na moralnym prawdopodobieństwie, iżby ostrożna, przebiegła Austrija miała w tak krzyżującej chcieć stanąć sprzecznym się z całą Europą, wołającą o pokój. Ci co w pogłoskę wierzą, nie potrzebują na usprawiedliwienie tej wiary jak tylko wskazać na to co się w sferach wojskowych od dzisiejszego rana dzieje. W istocie rozkazy, które na wszystkie strony z ministerstwa wojny wychodzą, każą się domyślać, że rząd austriacki domiony już o odmownej odpowiedzi Austrii i wolał dzień wybuchu wojny oczekiwać. Lubo wiecie o wkroczeniu Austriaków do Piemontu, która do obiegała, widocznie jest przedwczesną, zdaje się jednak wątpliwości nie ulegać, że jenerał sardyński Lamarmora telegrafował do Paryża, iż wojska austriackie poruszają się w kierunku ku Tycynowi, i że lada chwila oczekiwać należy wtargnięcia ich do Piemontu. W skutek zapewne tej depeszy czwarta dywizya armii paryskiej, zostająca pod dowództwem jenerała Vinoy, otrzymała dziś o drugiej z rana rozkaz wyruszenia do Tulonu. Jednocześnie wysłano do Lugdunu rozkaz, by dywizya jenerała Renault podobnie do Tulonu zdążyła. Wojska nad Varem rozstawione mają bezzwłocznie wsiąść na statki, zapewne by wylądować w Genui. Trzy pułki strzelców afrykańskich i pułk zuawów, w Algierze pozostałe, niebawem przepłyną do Francji. Cesarz ma udać się już w przyszłym poniedziałek do Lugdunu z całym orszakiem.

skowym i stu gwardzistami, jak się domyślają, objęcia dowództwa nad armią alpejską.

22 kwietnia. Stan rzeczy, dość niejasny wczoraj, czyni się dziś wyświecać. Pokazuje się, że Austria dzieląc się na dwa oboje, przystąpiła do Turynu, a przystąpienie Anglii, by Piemont bezwarunkowo rozbroił, a je-
w ciągu trzech dni na rozbrojenie nie przystał, Austria uważać to będzie za wypowiedzenie wojny.

Wobec austriacki, który wezwaniu do Turynu zawiązał, Austria w obęży na odpowiedź, trzydniowy zaś termin nie jest już w niedzielę wieczorem upływa. Trudno wyobrazić sobie ogromne wrażenie jakie te nowiny tu sprawiły. W Turynie, inni głośnego oburzenia nie tają. Lubo Austriacy niemal wojnę za wypowiedzianą uważają, Niemcy przeciwnie wypada, że ostatni słaby promyk nadziei zakłącia wisząc już wojny nie zagasł jeszcze.

Wobec Austrii, gabinet bowiem angielski, podobnie jak i gabinet w Turynie, zdziwiony postępkami Austrii, przez całą noc przysyłał do Wiednia telegrafem depeszę za depeszą, by skłonić Austrię do cofnięcia fatalnego postanowienia, przeciw któremu z resztą dyplomacya angielska i rosyjska uroczyście miały zaprotetować. Napoleon odebrał dziś w południe następującą depeszę od lorda Malmesbury: „Rząd królówej nie chce sobie wytłumaczyć postępków Austrii, przeto w tych drażliwych okolicznościach rządowi W. Cesarz. Mości zapewnienie swoich sympatyj.“

Wobec Austrii, w usposobieniu umysłów ludności tutejszej i dziennikarstwa. Wszyscy co byli wojnie przeciwni dopóki od Francji wychodzić się zdawała, z zapalem ją wzywają w obec obrażonego uczucia narodowej dumy. W Turynie witał okrzykami uniesienia dwie kompanie wolańców, maszerujące dziś z rana, w przyborze polowym wzdłuż wybrzeża d'Orsay. Powiadają z resztą, że jenerał La Marmora ma polecenie cofania się z armią sardyńską na Alessandryę i nie staczania bitwy przed nadejściem posiłków francuskich. Dodają, że jenerał ten ma pomoc dwóch dywizji francuskich, wystarczy mu do stawienia czoła napierającemu przyjacielowi, dopóki armia posiłkowa nie przybędzie i nie pozwoli na przejście do kroków zaczepnych.

Wobec Austrii, wojskowy w całej Francji bardzo wielki, trudno jest wszelako w szczegóły się wdawać, bo zalecono wszystkim dziennikom żeby się wstrzymywały od ogłoszenia o poruszeniach wojska. Ciało prawodawcze jest na poniedziałek; rząd przedłoży projekt do prawa powołującego pod sztandar 100 000 ludzi z ostatniej klasy popisowej — Popłoch dzisiejszej giełdzie bez granic i spadek papieży ogromny. — Zapowiadają ukazanie się listu ojca Jordaira który, w sprzeczności z Univerem, ma wystąpić jako stronnik wojny obecnej, wyrażając życzenie, ażeby cesarz dokonał wyzwolenia i odrodzenia Włochów.

23 kwietnia. Pomimo oznak bliskiej wojny, dyplomacya nie traci jeszcze nadziei, że ję się uda, i nie kongres przywieść do skutku, to przynajmniej odwieść Austrię od natychmiastowego rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich, by uzyskać kilka dni czasu do nowych kombinacji i usiłowań dyplomatycznych. Anglia odznacza się szczególnie nastawianiem na Austrię, by od stanowczego kroku odstąpiła. Hrabia Malmesbury wysłał na własnego brata, pełnomocnika angielskiego w Berdo Medyolanu, w celu osobistego popierania przedniei angielskich w głównej kwaterze austriackiej.

Wobec Austrii, dzisiejsza pokazuje się z depeszy z Turynu nadeszłych, adiutant marszałka Giulay, baron Kellerberg, w sobotę dopiero po południu wręczył hrabiemu Cavourowi wezwanie austriackie, tak że trzydniowy termin we wtorek wieczorem upływa. Ruch wojenny w Turynie naturalnie wielki. Gwardya cesarska położona już na stopie wojennej i oficerowie otrzymali rozkaz gotowości do wymarszu. Marszałek Canrobert wysłał dla objęcia dowództwa nad swoim korpusem. Powiadają że marszałek Castellane będzie maszerował do Chambery a marszałek Baraguay d'Hilliers do Geny. Pan Persigny ma zastąpić na poselstwo londyńskim marszałka Pelissier, powołanego na dowódcę armii nadreńskiej.

Wobec Austrii, wiadomości z Paryża z 22 i 23 tak streszcza gazet berlińskich w dodatku poniedziałkowym: „Uspobienie wojenne ogólne. Ulice i place, wszystkie miejsca publiczne niezmiernie ożywione i zdrażnione. Gwardya cesarska na stopie wojennej oficerowie odebrali rozkaz, aby każdej chwili byli w pogotowiu do marszu. Jenerał Canrobert objął dowództwo swoje. Pelissier oczekiwany, Persigny podobno nieprzyjął poselstwa do Londynu. W Turynie 22, że król belgijski był w Tuileryach i znowu opuścił. Pogłoska ta była oczywiście fałszywa. — Z Turynu donoszą o tworzeniu armii piemonckiej z piątej dywizji piechoty

i jednej dywizji konnicy. Naczelną dowództwo obejmuje sam król, obok niego obejmie rozkazy jenerał La Marmora; ministerstwo wojny weźmie hr. Cavour. Skoro Austriacy wstąpią na ziemię sardyńską, armia zamknie się w fortcach czekając pomocy francuskiej. Dywizya francuską przeznaczoną do obrony Geny, będzie dowodził jenerał Niel. Dyplomacya pojednawcza zresztą jeszcze nie traci ostatniej nadziei, pomimo że gabinet turyński nie przyjął wezwania rządu pruskiego, aby udał się o pośrednictwo do rządu w sprawie tej nie biorącego udziału. Powiadają, że pan Brassier de St. Simon, poseł pruski w Turynie, z polecenia swego rządu w tym sensie do hr. Cavoura się odezwał.“

Paryż, 24 kwietnia. Dzisiaj Patrie powiada, że książę Napoleon pod rozkazami bezpośrednimi cesarza, który liczbę adiutantów swoich o 6 pomnożył, obejmie dowództwo gwardyi. Pogłoska, że król belgijski pojedzie do Wiednia, jest mylną. Austriackie ultimatum podpisane przez hr. Buol, wczoraj w Turynie oddano. Pogłoska, że baron Huebner opuścił Paryż niepotwierdza się. Oddział żandarmeryi sekwańskiej, przeznaczony do armii luguńskiej, jutro udaje się do niej. — Francuski posłannik u dworu wiedeńskiego par Banneville otrzymał rozkaz opuszczenia Wiednia, skoro nadejdzie wiadomość o przejściu Austriaków przez Tycyn. Tekst ultimatum austriackiego Piemontowi postawionego jest bardzo rozkazujący; we wtorek o godzinie 5 z południa kończy się czas namysłu.

25 kwietnia. Ami de la religion podaje liczbę urlopników znów powołanych na 130,000. Podług depesz telegraficznych wiele oddziałów wojska przybywa do Tulonu, gdzie pod namiotami leżą obozem.

WŁOCHY.

Podług ostatnich telegraficznych wiadomości z Turynu z dnia 24 kwietnia, baron Kellersberg, z polecenia rządu austriackiego, wręczył d. 23 kwietnia o pół do szóstej wieczorem hrabiemu Cavour sommacją austriacką, domagającą się rozbrojenia i rozpuszczenia ochotników, pod zagrożeniem, że, gdyby w przeciągu trzech dni nie nastąpiła stanowcza odpowiedź, wojna natychmiast wypowiedziana zostanie. Hrabia Cavour odpowiedział, iż zasięgnie rozkazów króla. Pan Kellersberg, w niebytności pełnomocnika austriackiego, wprowadzonym został do ministra Cavoura przez posła pruskiego. (Z ostatnich telegramów dowiadujemy się, iż Prusy, za przykładem Rosyi i Anglii, także zaprotetowały przeciw austriackiemu ultimatum.) W obec takiego oświadczenia nikt już w Piemoncie o niezwłocznym rozpoczęciu kroków nieprzyjacielskich nie wątpi. W wszystkich warstwach ludności najlepszy duch panuje. Hrabia Cavour przedłożył 23 kwietnia izbie deputowanych projekt do prawa, nadający królowi w razie wojny z Austrią, obok władzy wykonawczej władzę prawodawczą, i upoważniający go zarazem do wydawania rozporządzeń pod odpowiedzialnością ministrów w celu obrony ojczyzny i jej instytucyi; równocześnie rząd ma być upoważnionym do ograniczenia wolności osobistej i wolności prasy. Projekt ten przez izbę bez żadnej dyskusyi 110 głosami przeciw 24 przyjętym został. Deputowani opuścili salę posiedzeń z okrzykami „niech żyje król“. Hrabiego Cavoura wychodzącego z izby również radosnymi przyjęto okrzykami. — Wojsko austriackie coraz bardziej koncentruje się nad granicą piemoncką. Administracya kolei żelaznej lombardzkiej od 22 kwietnia zawiesiła pociągi regularne, ponieważ koleją wyłącznie do transportu wojska ma być użyta. — Gazeta piemoncka donosi o uformowaniu czynnej armii, składającej się z pięciu dywizji piechoty i z jednej dywizji konnicy. — 23go kwietnia rano hrabia Brassier, pełnomocnik pruski w Turynie, wręczył królowi pismo w imieniu Związku Niemieckiego. — Z Chambery donoszą z 22 kwietnia iż armia francuska lyońska, zajmująca stanowisko od Marsylii do Besançon, liczy obecnie 22 dywizye po 11 do 12 tysięcy ludzi. (Podług najnowszych telegramów Francuzi w 160,000 wojska zbliżają się do granicy piemonckiej.) Za rozkazem ministra na drodze z Saint Jean de Maurienne do Suse przysposobiono żywność wszelkiego rodzaju dla 20,000 ludzi. Od niejakiego czasu codziennie dwanaście wagonów zapełnionych koźmi przechodzi przez Chambery do Piemontu. — Tymczasem zapał wojenny nietylko w Sardynii lecz w całym nieomal Włoszech z każdym dniem wzrasta. W dwóch dniach, 17 i 18 kwietnia, więcej niż tysiąc ochotników przybyło do Turynu. Jeden z najbogatszych i najwięcej szanowanych właścicieli z Liurny, pan Vincenzo Malenchini przybył w 800 ludzi, z których większa część pochodzi z Liurny; z resztą z Romanii i z Maremmów tokańskich. Rząd tokański w coraz większej obawie, zamysła opuścić Florencyę i udać się za radą poselstwa angielskiego do Portoferraio

na wyspie Elbie. W Romani, a mianowicie w Faenzy, wzburzenie jest powszechne, a rząd papieski jest prawie bezwładnym. — Według wiadomości telegraficznych z Rzymu z dnia 22 kwietnia konsystorz, który się odbył 15 b. m. nie był tak ważnym, jak się spodziewano; Papież po zamianowaniu kilku biskupów i załatwieniu innych spraw bieżących, zakończył konsystorz, nie wspomniawszy ani słowem obecnych stosunków politycznych. Zdaje się, iż powodem tego milczenia były wypadki, które zaszły 13 b. m. w Bolonii. Książę Ferrati, profesor prawa przy uniwersytecie tamiecznym, który dniem wprzód mówił z wielkim zadowoleniem słuchaczy o polityce Napoleona I, zapowiedział na dzień następny prelekcya o Napoleonie III. Lecz zamiast profesora, woźny w towarzystwie żandarmów, oświadczył licznie zgromadzonej publiczności, iż na rozkaz władzy prelekcya zawieszona została. W skutek tego przyszło pomiędzy akademikami a żandarmami do otwartej walki, w której kilku akademików raniiono. Pomimo protestacyi z strony profesorów, którzy poparli sprawę akademików, wystósowanę do legata Milesi, uniwersytet zamknięty został. — W Neapolu ciągną jeszcze niepewność, ciągną oczekiwanie. 19go kwietnia mówiono, iż stan zdrowia króla polepszył się nieco; zdaje się jednak, iż to nie długo potrwa, gdyż od czasu do czasu choroba okazuje się w gwałtowniejszy sposób niż kiedykolwiek, przez kurcze i wyrzucanie krwi. Dziennik urzędowy nawet przyznaje już, iż król jest w wielkim niebezpieczeństwie. Jakis niewidomy żebrak przepowiedział królowi, iż nie umrze; za tę pocieszającą wiadomość odebrał sówite wynagrodzenie. Po przyjęciu sakramentów, król przywołał całą rodzinę i dwór, przedstawił najstarszego syna swojego jako następcę tronu i polecił mu, aby nie panował z surowością, perche i tempi non lo concedono! Przemówił, iż, jakkolwiek żałuje wszystkiego złego, które wyrządził swoim przyjacielom, sumienie nie czyni mu wyrzutów za polityczne uczynki. Od tego czasu książę Kalabrii zaczęła występować jako panujący, i nie wzbrania już nikomu przystępu do ojca, królowa podobno zupełnie straciła znaczenie. Pomimo to system rządu się nie zmienił; aresztowania bez najmniejszego powodu nie ustają. Neapolitańczycy jednakże, za przykładem innych Włochów, żywo zajmują się obecnym zakłóceniem. Otworzono subskrypcye na tych, którzyby chcieli zaciągnąć się do wojska piemonckiego; pięciu set młodych ludzi już jest gotowych do wyjazdu; trudno im jednakże dostać paszportu. — Król pruski bawi jeszcze w Neapolu; królowa zaś wyjechała 19 b. m. do Rzymu. Wielki książę Konstanty z małżonką także już opuścili Neapol. — Sycylia zagrożona głodem. — Podług doniesień z Liurny z 22 kwietnia, manifestacye wojenne okazują się w całej Toskanii. W Florencyi lud nie przestaje towarzyszyć ochotnikom wyjeżdżającym do Piemontu. Poręcznik, który miał udział w tej demonstracyi, został aresztowany, inni oficerowie ujeli się za nim. W Romanii krąży odezwa wzywająca do związku przeciw Austrii.

— Główna intendantura w Nowarze okólnikiem wezwała władze do odebrania karabinów gwardyi narodowej w tym celu, aby w razie wkroczenia Austriaków uniknąć smutnych skutków. Podobne rozporządzenie wydano także w Lomelino. Wiadomość tę podaną przez Unione dopełnia Armonia donosząc, że karabiny gwardyi narodowej już odebrano i przesłano do Alessandryi.

— Ultimatum przez hrabiego Buol 19 b. m. do hr. Cavoura przesłane podług berlińskiej Banku. Handels-Zeitung tak brzmi dosłownie:

Rząd cesarski, jak W. E. wiadomo, przystąpił do propozycyi gabinetu petersburskiego, aby zgromadzić kongres pięciu mocarstw celem zrównania powikłań urosłych we Włoszech.

W przekonaniu jednak o niepodobieństwie rozpoczęcia z nadzieją pomyślnego skutku narad spokojnych w obec szczęku broni i przygotowań wojennych w państwie ościennem, żądaliśmy postawienia na stopie pokoju armii sardyńskiej i rozpuszczenia oddziałów wolnych lub ochotniczych włoskich, przed rozpoczęciem kongresu.

Rząd JKM. angielski znalazł ten warunek tak słusznym i tak zgodnym z tem, czego położenie wymaga, że nie wahał się go sobie przyswoić oświadczyć gotowość swoją w naleganiu społem z Francją, aby Sardynia rozbroiła niezwłocznie i ofiarując jej nawzajem zbiorową gwarancją przeciw wszelkiej zaczepce z naszej strony, którą gwarancją rozumie się Austrię byłaby szanowała.

Gabinet turyński zdaje się odpowiedział jedynie stanowczą odmową na wezwanie do postawienia swęj armii na stopie pokoju i do przyjęcia zbiorowej gwarancyi, którą mu ofiarowano.

Odmowa ta tém głębsze strapienie w nas obudza, ponieważ gdyby rząd sardyński był zezwolił na okazanie uczuć pokojowych, którego po nim żądano,

bylibyśmy przyjęli takowe jako pierwszy znak jego zamiaru przyłożenia się z swojej strony do polepszenia stosunków od kilku lat pomiędzy dwoma krajami niestety tak naprzężonych. W tym razie byłoby nam wolno dyslokacją wojsk cesarskich, które w królestwie lombardzko-weneckim są postawione, złożyć jeszcze jeden dowód, iż takowe tam zgromadzone nie były w celu zaczepienia Sardynii.

Kiedy dotąd nadzieja nasza była zawiedziona, cesarz, pan mój dostojny, raczył rozkazać mi, ażebym wprost spróbował ostatniego usiłowania, aby odwieść rząd króla JMci sardyńskiego od postanowienia, które jak się zdaje, powziął.

Ten jest, panie hrabio, cel tego listu. Mam zaszczyt prosić W. E. abyś zechciał treść jego jak naj-

szczerzej rozważyć i donieść mi, czy rząd królewski przystaje na to lub nie, aby bez zwłoki armią swoją postawił na stopie pokoju i ochotników włoskich rozpuścił.

Oddawca niniejszego, któremu panie hrabio zechciej odpowiedź swą kazać doreczyć, ma rozkaz w tym celu czekać zlecenia pańskiego trzy dni.

Jeżliby w końcu tego terminu nie otrzymał odpowiedzi, lub gdyby ta nie była zupełnie zaspokajająca, odpowiedzialność za ciężkie skutki, któreby ta odmowa pociągnęła za sobą, spadałaby zupełnie na rząd JMci króla sardyńskiego. Wyczerpnąwszy na próżno wszystkie środki pojednawcze, aby ludom swym zjednać rękąmią pokoju, której cesarz doma-

gać się ma prawo, JCM. z wielkim żalem będzie musiał użyć siły zbrojnej, aby takową uzyskać.

W nadziei, że odpowiedź, o którą zmierzają do utrzymania pokoju, korzystam itd. itd.

Telegramy ostatnie.

London, 25 kwietnia. Krąży pogłoska, iż flota Kanału z rozkazami zapieczętowanymi wypłynęła z Portsmouth udając się na Adryatyk. (Pr. Z.)

Paryż, 25 kwietnia. Rząd oznajmił ciału prawodawczemu, że na dziś zapowiedziane oznajmienia jutro dopiero nastąpią. Przy rozpoczęciu giełdy renty stała 63,25. (Pr. Z.)

Przy dzisiejszym dalszym ciągnięciu czwartego oddziału 119 król. loteryi klasycznej pałdy 2 wygrane po 5000 tal. na nr. 35,442 i 94,957, 5 wygrane po 2000 tal. na nr. 7580, 35,742, 51,515, 53,069 i 83,865.

32 wygrane po 1000 tal. na nr. 590, 876, 3929, 5787, 9817, 10,059, 11,167, 11,914, 14,597, 17,628, 28,528, 32,557, 38,451, 39,746, 40,600, 43,742, 45,232, 49,666, 50,014, 51,988, 57,604, 64,180, 68,111, 69,957, 76,082, 76,974, 77,534, 79,525, 82,524, 82,548, 83,993 i 94,438.

28 wygrane po 500 tal. na nr. 1189, 3222, 3226, 5710, 9134, 12,189, 14,678, 16,685, 26,336, 26,382, 26,497, 37,485, 38,521, 39,477, 47,353, 53,580, 56,672, 60,355, 61,753, 69,456, 71,673, 72,298, 78,738, 87,746, 88,292, 93,376, 93,900 i 94,620.

61 wygrane po 200 tal. na nr. 612, 806, 1024, 2795, 3507, 4780, 5604, 5856, 6157, 8867, 13,337, 14,584, 15,332, 16,016, 16,864, 16,941, 19,979, 18,221, 19,430, 20,881, 22,232, 22,662, 23,261, 23,857, 26,229, 34,500, 37,736, 40,235, 40,915, 41,286, 43,065, 43,782, 44,501, 45,288, 46,830, 47,255, 47,862, 48,003, 51,921, 52,972, 53,842, 54,286, 59,117, 60,239, 62,281, 64,666, 65,130, 66,045, 66,299, 66,762, 67,308, 67,710, 70,547, 73,876, 80,596, 84,139, 87,034, 87,248, 88,128, 89,101 i 94,352.

Berlin, dnia 23 kwietnia 1859.
Król. jener. dyrekcya loteryi.

Szanownej Publicznosci mam zaszczyt niniejszem doniesć, że obok mego handlu produktów i komisijnego urządziłem

Skład prawdziwych importowanych hamburgskich i Hawanna cygarów przy ulicy Berlińskiej Nr. 11 naprzeciw gmachu dyrekcji policyjnej.

Osobiście odbywszy podróż do Hamburga, miałem sposobność zakupić dostateczną ilość towaru, i tak en gros i en detail mogę dobre i odleżałe cygara po stosunkowo nader tanich cenach sprzedawać.

Izydor Cohn

ulica Berlińska Nr. 11, naprzeciw gmachu dyrekcji policyjnej.

Od 1 października r. b. jest do wynajęcia przy ulicy Wilhelmowskiej Nr. 9 kram, w którym obecnie handel galanterijny istnieje. [543]

Przybyli do Poznania 26 kwietnia. MYLIUSA HOTEL DREZDENSKI. Kup. Oleszkiewicz z Pragi, Hermann z Berlina, Horwitz z Wrocławia, Szamotulski z Bydgoszczy, [540]

Tak osoby dorosłe i dzieci mogą się nauczyć bez poprzednich wiadomości bardzo pięknego malowania na papierze, jedwabiu, marmurze itd. w przeciągu 4 godzin za cenę 1 tal. 15 sgr. O wczesne zgłoszenia do ostatniego i przedostatniego kursu uprasza się do 28 kwietnia wieczorem. Obszerniejsze wiadomości podane w nr. 90 i 94 Dziennika Poznańskiego.

D. Jaegermann i żona
[541] hotel Francuski.

Kamienną tekturę

do pokrywania dachów poleca w najlepszym gatunku po cenach umiarkowanych

Edward Mamroth
[538] przy ulicy Wrocławskiej Nr. 17.

Dominium Wroniawy pod Wolsztynem ma 100 młodych pięknych i do chowu zdalnych macior na sprzedaż. Do odebrania po strzyży. [391]

Spiller i bud. Franke z Szczecina, ob. Stein z Kolonii i Tschirner z Wątrobowa, fabr. Paucksch z Landsberga, insp. Rampoldt z Wrocławia, Rampoldt z Berlina.

BUSCHA HOTEL RZYMSKI: Właśc. dóbr Morawski z Kr. Polskiego, król. szambelan hr. Radoliński z Jarocina, radz. ziem. Gläser z Srody, rządz. Broski z Grabowa, kup. Isaac z Berlina, Künstler z Kolonii i Rühl z Genewy.

STERNA HOTEL EUROPEJSKI: Wł. dóbr Wierzbński z Czarnegosadu, major Rzepertski z Ostrowa, rotm. Busse z Berlina, kup. Levisohn i Hollstein z Głogowa.

OEHMIGA HOTEL FRANCUSKI: Wł. dóbr Waligórski z Rostworowa, ob. Hildebrand z Daków, inż. Clauss z Borda, pani Croll z Szczecina.

HOTEL DU NORD: Wł. dóbr Mierzyński z Kr. Polskiego, Zabłocki z Czerleina, mier. Fragstein i ob. Kaniewski Wrocławia.

HOTEL BERLIŃSKI: Ciesła Lange i kotl. Einelse z Sremu, dozorca Busse z Daków, rządz. Kortz z Mikuszewa, poborca Günther z Kościana, jeom. Langerbeck z Starogrodu.

POD KORONĄ: Pani Hein z Donatowa. POD TRZEMĄ LILIAMI: Zakobielski z Torunia, Bombe z Dąbrowki.

POD CZARNYM ORLEM: Rzecznik Hertzfel z Trzemeszna, panna Kintzel z Guhrau.

POD ŁABĘDZIEM: Aktór Guthery z Berlina, dest. Lewek i kup. Fabisch z Zaniemyśla.

W MIESZKANIU PRYWATN.: Książę Władysław Czartoryski przy Rynku Nr. 78, pani Berg z Drezna i panna Cranach z Berlina ulica Berlińska Nr. 32.

WIADOMOŚCI HANDLOWE.

Stowarzyszenie kupieckie w Poznaniu.

Dnia 26 kwietnia. Żyto: wyższe ceny, na kw-maj 42 3/4 pl. 5/8 żąd., maj-cz. 42 3/4 pl. 5/8 żąd., cz.-lip. 43 pl. lip-sier. 43 1/2 pl. 3/4 żąd. Okowita: lepiej, na miejscu bez bec. 16 1/2 - 17 1/2 pl., z bec. na kw. 17 1/2 tal., maj 17 3/4 pl. 1/2 żąd., cz.-lip. 17 3/4 pl. 5/8 żąd., lip-sier. 18 pl. 5/8 żąd.

Berlin, 23 kwietnia. Na targu: Żyto: 44-47 1/2 tal. Jęczmień: 35-36 tal. Owies: 26-30 1/2 tal. Groch: piękny 76 tal. węc., śred. 64-66 tal., do paszy 60-61. Soczewica: 90-110 tal. Bób: 66 do 71. Lupin: 32-34. Wyka: 72-73 tal., szara 68-71. Otręby: pszenne cent. 1 1/8 tal., rżanne 1 1/2 tal. Siana cent. 1-1 1/2 tal. Słomy kopa (1320 fut.) 11-12 3/4 tal. W skutek wojennych wiadomości popłoch na giełdzie był niezwykły, często o 10 niektóre papiery spadły.

Wrocław, 23 kwietnia. Żyto: na maj-cz. 40 3/4, cz.-lip. 41 1/4, lip-sier. 41 1/2 tal. Olej rzepiowy: 12 3/4 pl. Okowita: w miejscu 8 1/2 pl., kw-maj 8 3/4 - 9 3/8, maj-cz. 8 5/8 - 9 1/8, lip-sier. 9 11/12 pl.

Kurs giełdy w Berlinie

dnia 23 kwietnia.

Papier pruski.	%	żąd.	placono.
Pozycz. dobrow.	4 1/2	—	95 1/2
dito rząd.	4 1/2	—	95 1/2
dito 1856	4 1/2	—	90 1/4
dito 1855	3 1/2	—	108
Obliż. długi skarb.	3 1/2	—	81
dito Marchii.	3 1/2	—	—
dito miasta Berl.	4 1/2	—	—
dito dito	3 1/2	—	—
Listy zast. March.	3 1/2	—	85 1/2
dito Prus Wsch.	3 1/2	—	80 1/4
dito Pomor.	3 1/2	—	84 1/4
dito dito	4	—	—
dito W. Kas. Pozn.	4	—	96 1/2
dito dito (nowe)	3 1/2	—	—
dito dito (nowe)	4	—	—
dito Szląskie	3 1/2	—	—
dito gwar. B.	3 1/2	—	—
dito Prus Zach.	3 1/2	—	76
Listy rent. March.	4	—	94 1/4
dito Pomor.	4	—	—
dito W. Kas. Pozn.	4	—	87 3/4
dito Pr. Wsch. i Zch.	4	—	91
dito Nadreńskie	4	—	93 1/4
dito Saskie	4	—	91 1/2
dito Szląskie	4	—	—
Papier zagraniczne.			
Austr. metall.	5	—	52 1/2
dito Pożycz. narod.	5	—	56 1/2
dito Obliż. 250 fl.	4	—	90
Rosy. 5 poz. Stiegl.	5	—	101
dito 6 poz. Stiegl.	5	—	104
dito poz. angl.	5	—	108

	%	żąd.	placono.
Polsk. obliż. skarb.	4	—	82
dito Cert. A. 300 zł.	5	—	89 1/2
dito dito B. 200 zł.	—	—	22 1/4
dito Lis. z. n. w. R. S.	4	—	86 1/2
dito Ob. cztk. 500 zł.	4	—	86 1/2
Pleniądze.			
Frydrychsдоры	—	—	113 1/3
Luidory	—	—	109 1/2
Złota funt cel.	—	—	455 1/4
Srebra dito	—	—	24 1/2
Saskie bil. kas.	—	—	99 11/12
Niem. bankn.	—	—	99 11/12
dito płat. w Lipsku	—	—	99 11/12
Austr. bankn.	—	—	84
Polskie bil. bank.	—	—	—
Disk. bank. od wexli	—	—	4%
Akcyje kolei żelaznych.			
Berliń.-Anhalt.	4	—	101 1/2
Berliń.-Hamb.	4	—	103
Berliń.-Pocz.-Magd.	4	—	113
Berliń.-Szczeciń.	4	—	100
Wrocł.-Freib.	4	—	78
dito najnow.	4	—	—
Brzeg.-Niskie	4	—	—
Koźło.-Oderberg	4	—	40
dito pierwot.	4 1/2	—	—
dito dito	5	—	—
Dolno.-Szl.-March.	4	—	—
Dolno.-Szl. kol. pob.	4	—	—
dito pierwot.	5	—	—
Póln.-Fryd.-Wilh.	4	—	45
Górno.-Szl. A. i C.	3 1/2	—	112
dito Lit. B.	3 1/2	—	105
Opol.-Tarnow.	4	—	34
Starogr.-Pozn.	3 1/2	—	78

	%	żąd.	placono.
Akcyje bankowe i kredyt			
Berl. Stow. kas.	4	—	120
Berl. Tow. hand.	4	—	74
Gdański bank pryw.	4	—	75 1/2
Dysk. Udział kom.	4	—	87 1/2
Gota. bank pryw.	4	—	70
Hanow. dito	4	—	90
Królew. dito	4	—	78
Lipsk. Stow. kred.	4	—	59 1/2
Magd. bank pryw.	4	—	80 1/2
Pomor. bank ryerc.	4	—	93
Pozn. bank prow.	4	—	75
Prusk. udz. bank.	4 1/2	—	125
Szląsk. Stow. bank.	4	—	73
Akcyje przemysłowe.			
Berl. fabr. kol. żel.	5	—	80
Minerwy Szląskiej	5	—	46
Concordia	4	—	—
Magd. assek. ogn.	4	—	—
Obligacje z prawem pierwszeństwa.			
Berl.-Anhalt.	4	—	—
dito	4 1/2	—	—
Berl.-Hamb.	4 1/2	—	—
dito II Em.	4 1/2	—	—
Berl.-Pocz.-Mag. A.	4	—	—
dito Lit. C.	4 1/2	—	—
dito Lit. D.	4 1/2	—	—
Berl.-Szczeciń.	4 1/2	—	—
dito II Em.	4	—	—
Koźło.-Oderb.	4 1/2	—	—
dito III Em.	4 1/2	—	—
Dolno.-Szl.-March.	4	—	—
dito konwen.	4	—	—
dito dito III ser.	4	—	—
dito dito IV ser.	5	—	—

	%	żąd.	placono.
Póln.-Fryd.-Wilh.	4 1/2	—	100
Górno.-Szl. Lit. A.	4	—	—
dito Lit. B.	3 1/2	—	—
dito Lit. D.	4	—	—
dito Lit. E.	3 1/2	—	—
dito Lit. F.	4 1/2	—	—
Starog.-Poznań.	4	—	—
dito II Em.	4 1/2	—	—

	%	żąd.	placono.
Kurs giełdy w Wrocławiu			
Papier i pieniądze			
Dukaty	—	—	94 3/4
Frydrychsдоры	—	—	—
Luidory	—	—	108 3/4
Polskie bil. bank.	—	—	87 5/8
Austr. banknoty	—	—	87 3/4
Nowa Waluta Austr.	—	—	82 3/12
Wrocław. obl. miejskie	4	—	—
Poznań. List Zast.	4	—	98 1/4
dito nowe	3 1/2	—	—
dito nowe	4	—	—
dito Listy Rent.	4	—	88 3/4
Szląskie Listy Zast.	3 1/2	—	83 1/4
dito nowe Lit. A.	4	—	92 1/4
dito nowe	3 1/2	—	92 1/4
dito Lit. B.	4	—	—
dito Lit. B.	3 1/2	—	—
dito Listy Rent.	4	—	90 1/4
dito Oblig. prow.	4 1/2	—	—
Polskie Listy Zast.	4	—	86 1/4
dito nowe. Emis.	4	—	—
dito Oblig. skarb.	4	—	—
do obl. cząstk. a 500 zł.	4	—	—
Austr. pożycz. narod.	5	—	59
Minerwy akcyje	5	—	—
Szląski bank	4	—	70 3/4
dito tow. assek. ogn.	4	—	—

	%	żąd.	placono.
Akcyje Szląskich kolei żelaznych.			
Freiburg	4	—	79 1/2
dito now. Emis.	4	—	—
dito obl. z praw. pierw.	4	—	80 1/4
dito	4 1/2	—	—
Głog. Sagan.	4	—	—
Brzeg. Niskie	4	—	—
Doln. Szl. March.	4	—	—
dito z pr. pierw.	4	—	—
Górno.-Szl. Lit. A. i C.	3 1/2	—	—
dito Lit. B.	3 1/2	—	—
dito obl. pr. pierw.	4	—	—
dito	3 1/2	—	—
Opol. Tarnow.	4	—	33 1/2
Koźło.-Oderb.	4	—	41 1/2
dito obl. z praw. pierw.	4 1/2	—	—
Kurs stow. kup. w Poznaniu			
Prusk. obl. skarb.	3 1/2	—	84
dito pożycz. skarb.	4	—	97 1/2
dito dito	4 1/2	—	—
dito pożycz. r. 1855	3 1/2	—	111
Pozn. List. Zast.	4	—	99
dito nowe	3 1/2	—	87
dito nowe	4	—	86 1/2
Szl. List. Zast.	3 1/2	—	—
Zach. Prusk.	3 1/2	—	80
Polskie	4	—	87
Pozn. List. Rent.	4	—	90
dito obl. miejsk. II. Em.	4	—	88
dito obl. prow.	5	—	79
dito akc. bank. prow.	—	—	—
Star. Pozn. ak. kol. żel.	—	—	—
Górno.-Szl. dito A.	—	—	—
dito obl. z praw. pierw. E	—	—	—
Polskie banknoty	—	—	89
Ruskie bankn.	—	—	—